

Wet bestrijding maritieme ongevallen

Veld	Invulling	Toelichting
ID:	20	
Titel:	Wet bestrijding maritieme ongevallen	
Type:	Wet- en regelgeving	
Dekking:	Nationaal	
Officiële naam:	Regels ten aanzien van de bestrijding van maritieme ongevallen, met inbegrip van wijziging van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek en enige andere wetten, ter uitvoering van het op 18 mei 2007 tot stand gekomen Verdrag van Nairobi inzake het opruimen van wrakken (Wet bestrijding maritieme ongevallen)	
Verwijzing:	Tekst van de Wet	Onderstaande informatie heeft betrekking op de tekst geldend op: 15/11/2020.
Begin-/eindjaar:	Datum aanname: 14/10/2015 Datum inwerkingtreding: 01/01/2016	
Verantwoordelijke minister:	Minister van I&W	
Status:	Vigerend	
Toepassingsgebied:	Territoriale zee en exclusieve economische zone	Hoofdstuk 2 van de wet is van toepassing in de territoriale zee en de exclusieve economische zone. Hoofdstuk 3 van de wet is van toepassing in de territoriale zee en de interventiezone (gedefinieerd als het gedeelte van de Noordzee dat zich uitstrekt in het noorden tot de breedtegraad van 56° N en in het zuiden tot de breedtegraad van 51°10' N, voor zover niet behorend tot territoriale zee van Nederland of een andere staat (artikel 1.o)).
Kruisverwijzing:	<ul style="list-style-type: none"> • Waterwet • Omgevingswet • Wrakkenwet • Beleidsbrief maritieme noodhulp • <i>Incidentbestrijdingsplan Noordzee</i> • Wrakopruimingsverdrag • Interventieverdrag 	
Uitvoerende wetgeving:	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Besluit Incidentbestrijdingsplan Noordzee</i> • <i>Besluit uitvoerings- en handhavingsvoorzieningen Wet bestrijding maritieme ongevallen</i> 	
Trefwoorden:	Scheepvaart	

Essentie:

De Wet bestrijding maritieme ongevallen dient ter implementatie van het Wrakopruimingsverdrag en het Interventieverdrag. Daarnaast wordt het Wrakopruimingsverdrag geïmplementeerd door de toevoeging van een afdeling aan titel 6, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek. De Wet bestrijding maritieme ongevallen regelt de gang van zaken na het ontstaan van gevaar met een zeeschip, met name

een meldingsplicht voor de kapitein, alsmede voorschriften voor het opruimen van het wegnemen van het gevaar en (losgeslagen) lading door de geregistreerde eigenaar van het zeeschip of, voor zover nodig, vanwege de Minister van I&W.

De Wet bestrijding maritieme ongevallen bevat ook geactualiseerde voorschriften voor overheidsop treden dat nodig kan zijn voor ongevallen en voorvallen voor dreigend gevaar met een zeeschip. Deze voorschriften zijn met name ontleend aan de Wet bestrijding ongevallen Noordzee, die diende ter implementatie van het Interventieverdrag en die is komen te vervallen met de inwerkingtreding van de Wet bestrijding maritieme ongevallen.

Hoofdstuk 2 van de Wet bestrijding maritieme ongevallen is van toepassing in de territoriale zee en de exclusieve economische zone, terwijl hoofdstuk 3 van de wet van toepassing is in de territoriale zee en de interventiezone (gedefinieerd als het gedeelte van de Noordzee dat zich uitstrekt in het noorden tot de breedtegraad van 56° N en in het zuiden tot de breedtegraad van 51°10' N, voor zover niet behorend tot territoriale zee van Nederland of een andere staat (artikel 1.o)).

Hoofdstuk 1 van de Wet bestrijding maritieme ongevallen, dat algemene bepalingen bevat, definieert onder andere de termen schip, kapitein, maritiem ongeval, wrak en gevaar.

Hoofdstuk 2 van de Wet bestrijding maritieme ongevallen bevat bepalingen ten aanzien van wrakken. Hoofdstuk 2 is van toepassing op een wrak dat als gevolg van een maritiem ongeval een gevaar vormt in de Nederlandse territoriale zee of de Nederlandse exclusieve economische zone, voor zover niet elders in dit hoofdstuk anders is bepaald. Hoofdstuk 2 is overeenkomstige van toepassing op de Nederlandse binnenwateren (artikel 4). Artikel 5 stelt een meldingsplicht vast voor de kapitein of de exploitant van een schip indien zich een maritiem ongeval heet voorgedaan waarbij een schip of een deel van een schip is gezonken of gestrand, op het punt van zinken of stranden staat of naar redelijkerwijs verwacht kan worden, zal zinken of stranden indien niet reeds doeltreffende maatregelen worden genomen om hulp te verlenen, of een door een schip op zee verloren zaak is gestrand, gezonken of op zee op drift geraakt. Deze melding dient te geschieden aan de Minister van I&W.

Artikelen 7 en 8 van de wet bepalen de maatregelen die de Minister van I&W dient te nemen na een melding wat betreft lokaliseren, markeren, waarschuwen en vaststellen van gevaar. Indien de Minister heeft vastgesteld dat een wrak een gevaar vormt draagt de geregistreerde eigenaar er zorg voor dat het wrak wordt opgeruimd (artikel 9). De navolgende artikelen maken het mogelijk nadere voorwaarden aan de opruiming te stellen. Indien de geregistreerde eigenaar verzuimt het wrak binnen de vastgestelde termijn op te ruimen, of indien geen contact kan worden gelegd met de geregistreerde eigenaar, kan de Minister van I&W het wrak doen opruimen (artikel 13).

Hoofdstuk 3 heeft betrekking op maritieme ongevallen. Artikelen 15 en 16 zien op de territoriale zee. De kapitein of de geregistreerde eigenaar van een schip dat is betrokken bij een maritiem ongeval in de territoriale zee is verplicht de nodige maatregelen te nemen om gevaar als gevolg van dat ongeval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken, en is verplicht alle nodige medewerking te verlenen aan de toepassing van maatregelen op basis van de wet door de Minister van I&W genomen (artikel 15). Die maatregelen kunnen genomen worden die nodig zijn om een veilige vaart en de veiligheid van personen te verzekeren en het mariene milieu en het kustmilieu te beschermen (artikel 16). Artikel 16 geeft ook aan welke omstandigheden aanleiding kunnen geven tot het nemen van deze maatregelen.

Artikelen 17 en 18 zien op de maatregelen die genomen kunnen worden in de boven gedefinieerde interventiezone. Indien na een maritiem ongeval of daarmee verband houdende handelingen waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij zullen leiden tot aanzienlijke schadelijke gevolgen, zich een ernstig en dreigend gevaar, door verontreiniging of dreigende verontreiniging, voordoet voor de Nederlandse kust of voor daarmee samenhangende belangen van Nederland, en het desbetreffende schip zich in de interventiezone bevindt, bestaat er een meldingsplicht voor de kapitein aan een door de Minister van I&W aangewezen instantie (artikel 17). De Minister kan daarna in de interventiezone de maatregelen nemen die nodig zijn ter bescherming van de Nederlandse kust of daarmee samenhangende belangen van Nederland, tegen verontreiniging of dreigende verontreiniging (artikel 18).

Hoofdstuk 4 van de Wet bestrijding maritieme ongevallen ziet op organisatorische bepalingen en de toelatingsplicht. Hoofdstuk 4 geeft aan wanneer de Minister van I&W met belanghebbenden dient te

overleggen en artikel 22 creëert een toelatingsplicht indien de Minister besluit een schip naar een Nederlandse haven te laten brengen.

De overige hoofdstukken van de Wet bestrijding maritieme ongevallen hebben betrekking op: vergoeding van kosten (hoofdstuk 5); verplichte verzekering of andere financiële zekerheid (hoofdstuk 6); verdere bepalingen (hoofdstuk 7); wijzigings- en intrekkingbepalingen (hoofdstuk 8); en overgangs- en slotbepalingen (hoofdstuk 9).